

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 173/2024
22.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Миловановића, због кривичног дела убиство у покушају у прекорачењу граница нужне одбране из члана 113. у вези члана 30. и члана 19. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Миловановића–адвоката Николе Станојевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.бр.8/23 од 10.08.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.650/23 од 28.11.2023.године, у седници већа одржаној дана 22.02.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Миловановића–адвоката Николе Станојевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.бр.8/23 од 10.08.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.650/23 од 28.11.2023.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К.бр.8/23 од 10.08.2023.године, окривљени Душан Миловановић је оглашен кривим да је извршио кривично дело убиство у покушају у прекорачењу граница нужне одбране из члана 113. у вези члана 30. и члана 19. став 3. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног ножа дужине сечива 17,3 цм, укупне дужине 30 цм. Оштећени АА је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и то суду у износу од 27.994,14 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, ВЈТ у Крагујевцу износ од 174.940,47 динара и оштећеном у износу од 325.125,00 динара, док ће о осталим трошковима бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.650/23 од 28.11.2023.године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу и браниоца окривљеног Душана Миловановића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.бр.8/23 од 10.08.2023.године.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Душана Миловановића–адвокат Никола Станојевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног Душана Миловановића–адвокат Никола Станојевић истиче да су нижестепени судови извели погрешан закључак да се у конкретном случају радило о прекорачењу нужне одбране. Бранилац свој став образлаже начином на који се одиграо критични догађај, односно да је окривљени био нападнут од стране оштећеног, чији напад је био озбиљан, противправан и стваран, тако што га је појурио са разбијеном пивском флашом са намером да га лиши живота, услед чега је живот окривљеног био угрожен и након чега се окривљени дао у бекство. Бранилац је нарочито истакао чињеницу да се окривљени у тренутку напада од стране оштећеног налазио у седећем положају, те да су убоди које је задао оштећеном били искључиво у функцији одбране свог живота, а да је притом код окривљеног постојао афект страха средњег интензитета и исти био у стању средњег пијанства, услед чега су његове способности расуђивања биле смањене.

Одредбом члана 113. став 1. КЗ је прописано да ко другог лиши живота, казниће се затвором од пет до петнаест година.

Одредбом члана 19. став 1. до 3. КЗ је прописано да није кривично дело оно дело које је учињено у нужној одбрани, а да је нужна одбрана она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправни напад, те да ако је учинилац прекорачио границе нужне одбране, услед јаке раздражености или препасти изазване нападом може се и ослободити од казне.

У изреци побијане пресуде Вишег суда у Крагујевцу К.бр.8/23 од 10.08.2023.године је наведено да је окривљени Душан Миловановић „дана ...2022.године, око 22,00 часова, у селу ..., општина ..., у ... улици, испред кућног броја .., покушао другог да лиши живота на тај начин што је прекорачивши одбрану неопходно потребну да од себе одбије истовремени противправни напад, након краће

вербалне расправе са оштећеним АА из ..., у дворишту оштећеног, отишао у своје двориште, а након што му је оштећени претио из свог дворишта да ће га убити држећи пивску флашу у руци, из свог дворишта узео кухињски нож са дрвеним корицама дужине сечива 17,3 цм, укупне дужине 30 цм, како би се заштитио, истрчао из свог дворишта и почео да бежи путем ка ..., оштећени је у моменту када је окривљени протрчао поред њега поломио пивску флашу и појурио за њим са поломљеним горњим делом пивске флаше, након чега се окривљени спотакао и пао, оштећени му је пришао док је био на путу у седећем положају, замахнуо је ка њему поломљеним делом пивске флаше, након чега је окривљени наведеним ножем задао оштећеном три убода у пределу тела и то: један убод у левом дојкином пределу, који представља витални део тела и два убода у пределу адбомена, којом приликом је оштећени задобио повреде које су у моменту наношења скупно процењено представљале тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодине у левом дојкином пределу, убодине у пределу трбуха (предео левог ребарног лука), убодине у пределу трбуха (предео десног ребарног лука), крвног излива у трбушном простору, крвног излива у десној половини грудне дупље и продорног ваздуха у десној половини грудне допље, али кривично дело није довршио услед благовремене лекарске интервенције и пружене помоћи, чиме је отклоњена опасност по живот оштећеног, поступајући у стању смањене урачунљивости, али не битно, свестан свог дела и хтео његово извршење и свестан да је његово дело забрањено“, чиме је извршио кривично дело убиство у покушају у прекорачењу граница нужне одбране из чл. 113. КЗ у вези члана 30 и члана 19 став 3 КЗ.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени на описани начин покушао другог да лиши живота прекорачивши одбрану неопходно потребну да од себе одбије истовремени противправни напад, али кривично дело није довршио услед благовремене лекарске интервенције и пружене помоћи. Субјективни елементи кривичног дела убиство у покушају у прекорачењу граница нужне одбране из члана 113. КЗ у вези члана 30. и члана 19. став 3 КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, јасно су означени у изреци пресуде при чему је јасно описано прекорачење граница нужне одбране, као и субјективни однос окривљеног према извршеном кривичном делу.

Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац указује на недостатак разлога о одлучним чињеницама везаним за постојање стања афекта услед алкохолисаности и страха код окривљеног, на оцену доказа везаних за понашање оштећеног и изводи сопствене закључке који су различити од чињеница утврђених у правноснажно окончаном поступку. Тиме бранилац у ствари указује на чињенично стање као непотпуно и погрешно утврђено, што би била повреда којом се Врховни суд, поступајући по захтеву за заштиту законитости браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не бави.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић